4066
Հայերէն

2004

ԵՐԳՔ

891.99
Ե-77

PERILLUSTRI AC REVERENDISSIMO

DOMINO DOMINO

ARISTACI AZARIAE,

CAESAREAE ARCHIEPISCOPO ET ABBATI GENERALI CONGREG. MECHITHAR. VIENNENSIS

EADEM CONGREGATIO

HOC

DIE ONOMASTICA

PIETATIS IN OPTIMUM SUUM PATREM

MONUMENTUM

OFFERT

SUMMA CUM DEVOTIONE.

VIENNAE,

ANNO MDCCCXLII, DIE XXVIII. JUNII.

ՊԵՏԱԿԱՆ ԳՐԱԴԱՐԱՆ
Гос. Библи[illegible]
Հ[illegible]ՍՍՌ
Մ. Մ[illegible]ԱՆՎԱՆ

891.99
Ե-77
4066
418

ԱՌ

ՄԵԾԱՊԱՏԻՒ ԵՒ ՄԵԾԱՐԳՈՅ

ՏԵԱՌ ԵՒ ՀԱՅՐ

ԱՐԻՍՏԱԿԷՍ

ԱԶԱՐԵԱՆ

ԱՐՔԵՊԻՍԿՈՊՈՍ ԿԵՍԱՐԻԱՅ

ԵՒ ԱՌԱՋՆՈՐԴ ՀԱՄԱՒՐԷՆ

ՄԽԻԹԱՐԵԱՆՑ ՎԻԷՆՆԱՅԻՈՑ

ՅԱՒՈՒՐ ՏԱՒՆԻ ԱՆՈՒԱՆՆ

Ի ՎԻԷՆՆԱ
Ի ՌՄՂԱ ԱՄԻ Ի ՔՍԱՆԵՐՈՐԴ ՈՒԹԵՐՈՐԴ ԱՒՈՒՐ ՄԱՐՏԻ ԱՄՍԵԱՆ
1842

21614-60

ODE

Adsit diva mihi Musa; haec lux, haec mihi laeta!
Dulce novis celebro fidibus TE, ovium optime Custos.
TE certe duce aviti stultus qui memor arvi,
Moestas effundat lacrymas. O terque quaterque
Felices qui tondent prata recentia rivis
Purpureos calcant floresque, ac flumina libant!

Aspice Musa Senem, nivei jam vertice crines,
Quos cingit merito quondam fulva ille tiara;
Quis canos maturarum negat indicio esse
Virtutum segeti? Quod plane callet arator;
Cum molli paulatim namque ager albet arista,
Flava Ceres currit, tum sperantque horrea messes.

O carum ne **RHISTACEM** Olympi regia, dico,
Invites, longum sine nos gaudere per aevum.
Nunc ego desinam; heu propere fugit aurea stella,
Invitum praeceps adcessit vesper Olympum.
O mero Liber spumanti nunc pateram imple,
Jam voces tenera ecce Juventus tollit ad astra.

ԵՐԳ

Եկեալ կացցէ առ իս ճոխութեամբ Մուսայն․ այսաւր եկն եհաս ուրախութեան աւր։ Զքեզ երգեցից քաղցրանուագ բարբառով, զքեզ նոր աղեաւք, որ ունիս խնամս զխաշանցն հաւտից, զքաղցր Հովիւդ։ Մինչ դուն արածես, ո՞ քնքշատակաւ հայրենի անդուցն թախծեալ նստիցի զարտասուս արկեալ։ Ով երից երանելիք, որ զազնիւ ճարակն ստէպ ճարակէին ի դալար մարգաց որ դդչեն ծաղկաւք, եւ ցանկ պարարէին ի յստակ խաղից։

Հայեսջիր Մուսայ յազնիւ ծերունին որ զգագաթամբ զձիւն հեր ունի, եւ որ ըստ իւրում արժանաւորութեանն շուրջ պատէ խարտեաշ արտախոյրն պսակաւ․ եւ ո՛ ասիցէ թէ աորք հնձոց առաքինութեան չիցեն նշանակ այն ծաղկեալ ալեք։ Զոր ճարտար գիտէ եւ այր հողագործ, մինչ փափուկ քրտովք սպիտականան անդք․ շուրջ ընթանայ Սանդարամետական խարտեաշ․ եւ շտեմարանք ակն ունին հնձոց։

Այլ մի Ողոմպեայ, փարելի սեւմ, պայծառ աղքունիք, մի ԶՈՒԸՍՏԱԿԷՍ տարաժամ կոչել․ թող զի խնդասցուք ընդ երկայն աւուրս։ Արդ այժմ հանդեայց․ տաղնապեալ երթայ ոսկեճաճանչ արեգակն․ զչարին երկինք զի փութանակի եհաս երեկոյն։ Այժմիկ, ով Բաւքէ, լի անապակաւ, մինչ դեռ փրփրէն խակ, մատոյ զբաժակդ․ արդ իսկ ձայն բարձեալ մատաղերամ մանկտւոյդ յստեղս, բարբառին։

ԵՐԳ

Զունելով ինչ բաւական,
Մ՚երոյ սիրոյս զբաւական,
Ու արժանի քեզ նուէր
Ընծայել զերգըս թուէր:

Է դշխըն գիրըդ կարի,
Որդւոց եւ ոչ աւտարի.
Այլ ընթեռնուլ թէ կամիս
Սակաւ են ամ եւ ամիս:

Դու զայս ժամ մեզ աւանդեայ,
Աւասիկ հաւտ եւ անդեայ,
Որ յամէ այդըմ յուսան,
Օպատիւ աւուրդ այդ ուսան:

Ահա ի Պարսըս չոքայ,
Նկեսցեն այսըր նոքայ,
Տեսցէ զորդիս իւր Անակ,
Նըրեմըն ձաղ եւ ծանակ:

Ուստի, ատեն, եւ կամ ուր,
Պատըսպարան եւ ամուր,
Պարթեւականըն մասին.
Մի՛ թէ եւ այդըր հասի՞ն։

Նա՛ ըզքեզ, Հայր, յանդիման,
Հաստատութիւն մեզ հիման,
Ցուցէց եւ գրով եւ անգիր,
Բայց ասէ երգս իմ հանգիր։

Ժամ է աւուրս ընդերկար,
Խնդրել որչափ է մեր կար,
Ը՛նդ նուիրականըն տաշտի,
Որ արդ ի ձեռըս պաշտի։

TYPIS CONGREGATIONIS MECHITARISTICAE.

Гос. Библиотека

ՎԻԵՆՆԱ